EURÓPAI BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2012.7.31.
COM(2012) 433 final

A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK ÉS A TANÁCSNAK

Az uniós építőipar és az abban működő vállalkozások fenntartható versenyképességi stratégiája

{SWD(2012) 236 final}

A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK ÉS A TANÁCSNAK

Az uniós építőipar és az abban működő vállalkozások fenntartható versenyképességi stratégiája

1. BEVEZETÉS

Az építőipar jelentős szerepet tölt be az európai gazdaságban. A GDP csaknem 10%-át állítja elő, és 20 millió munkahelyet biztosít, melyek túlnyomó része mikro- és kisvállalkozásokban található. Az építőipar emellett köztes termékek (nyersanyagok, vegyi anyagok, elektromos és elektronikus eszközök stb.) és az ezzel kapcsolatos szolgáltatások fontos fogyasztója is. Gazdasági jelentősége miatt az építőipar teljesítménye nagymértékben befolyásolhatja a teljes gazdaság alakulását.

Az építőipari munka minősége emellett közvetlen hatást gyakorol az európai polgárok életminőségére is. Nem utolsósorban pedig az épületek energiahatékonysága és a gyártás, szállítás, valamint az épületek és infrastruktúrák építéséhez felhasznált termékek esetében megvalósuló forráshatékonyság jelentős hatást gyakorol az energiára, az éghajlatváltozásra és a környezetre.

Az építőipari vállalatok versenyképessége ezért nem csupán a növekedés és a foglalkoztatás szempontjából általában, hanem az ágazat fenntarthatóságának biztosítása érdekében is fontos.

Az ágazat jelentős mértékben hozzájárulhat a munkahelyteremtéshez[1] azáltal, hogy egyes igen ígéretes területeken – például épületek felújítása, infrastruktúra – fokozza aktivitását; mindehhez pedig többek között megfelelő szakpolitikai intézkedések társulhatnak, melyek hozzájárulnak a keresletet elősegítéséhez és a befektetést ösztönzéséhez. Így az építőipari ágazat fontos szerepet tölt be az Európa 2020 stratégiának az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre irányuló célkitűzései megvalósításában. Emellett a 2050-ig szóló energiaügyi ütemtervről szóló bizottsági közlemény[2] rámutat arra, hogy az új és a már meglévő épületek nagyobb energiahatékonysága kulcsfontosságú az EU energiarendszerének átalakításában.

A fenntartható építőipari ágazat alapvetően fontos szerepet játszik annak a hosszú távú uniós célkitűzésnek a megvalósításában, hogy az üvegházhatást okozó gázok kibocsátása 80-95%-kal csökkenjen. „A versenyképes, alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való áttérés 2050-ig előretekintő menetrendje”[3] szerint az építőipari ágazat költséghatékony hozzájárulása 2030-ra a csökkenés 40-50%-át, míg 2050-re mintegy 90%-át tenné ki. A szükséges beruházások jelentős mértékben hozzájárulnának az európai építőipari ágazat versenyképességéhez. Az ágazat emellett fontos szerepet játszik az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás, valamint a természeti és ember által előidézett katasztrófákkal szembeni

---

1 A becslések szerint 2020-ra 275 000 új munkahely létesülhet az ágazatban. CEDEFOP ‘Skills, Demand and Supply’ 2010, 96. o. – http://www.cedefop.europa.eu/en/Files/3052_en.pdf .

2 COM(2011) 885/2.

3 COM(2011) 112.

ellenállóképesség tekintetében is azáltal, hogy előmozdítja a hosszú távú katasztrófavédelmi beruházásokat.

Az építőipari ágazat ugyanakkor számos strukturális problémával küzd, mint például a szakképzett munkaerőnek számos vállalatnál jelentkező hiánya; további problémát jelent, hogy az ágazat nem vonzó a fiatalok számára a foglalkoztatási feltételek miatt, korlátozott az innovációs kapacitása, és problémát jelent a be nem jelentett munkavégzés jelensége. Az ágazat jelenlegi helyzete három alapelemmel jellemezhető.

Először is az építőipar azon ágazatok közé tartozik, amelyeket a legsúlyosabban érintett a pénzügyi és gazdasági válság (2008 januárja és 2011 novembere között az építkezések és az infrastrukturális beruházások 16%-kal estek vissza a 27 tagállamban)[4]. Másodsorban a nem európai gazdasági szereplők jelentette verseny fokozódott, mégpedig nemcsak a nemzetközi piacokon, hanem a belső piacon is, különösen az infrastrukturális projektek tekintetében. E külső versenytársak nem minden esetben működnek tisztességes feltételek mellett: az unióbeli vállalatok költségei gyakran jóval magasabbak, mint a nem európai vállalatokéi. Végezetül pedig az energiával és a környezeti kérdésekkel kapcsolatos problémák új dinamikát hoztak létre a vállalatok között, és számos közszférabeli kezdeményezést ösztönöztek, melyek kulcstényezőkké váltak a piaci versenyben. Az építőipari vállalatok jelenetős haladást értek már el, de ahhoz, hogy megvalósuljanak az EU által az éghajlat, az energia és a környezet terén meghatározott célkitűzések, nagyarányú változások szükségesek, melyeket az ágazat megfelelő szakpolitikai támogatás nélkül nehezen valósítana meg.

Ez a közlemény meghatározza, melyek az ágazatot napjainkban érő, illetve 2020-ig várható fő kihívások a beruházás, a humán tőke, a környezetvédelmi követelmények, a szabályozás és a piacra jutás tekintetében, és az ágazat ezirányú támogatása érdekében kezdeményezéseket javasol. Rövid távon, a válságra adott válaszként a hangsúly az építőipari ágazatban a növekedés és foglalkoztatás szükségességére helyeződik. Hosszú távon az ágazatot érintő kihívások összehangolt, európai szintű megközelítést követelnek majd az értéklánc működésének javítása érdekében, különösen a magán- és közszféra közötti önkéntes partnerségeken és szükség esetén megfelelő szabályozó kereten keresztül.

2. A JELENLEGI HELYZET ÉS A LEGFONTOSABB KIHÍVÁSOK

Az építőipari ágazat egyes alágazatainak eltérő tevékenységei következtében a társadalmi-gazdasági, szervezeti, kulturális és technológiai kérdések, az új szabályozásokhoz való alkalmazkodás és a piaci lehetőségek tekintetében nagy eltérések tapasztalhatók.

Egyes globális kihívások középtávon hozzájárulhatnak a fenntartható fejlődéshez, ha ma megfelelő intézkedéseket hozunk. Ez szolgáltatások széles skálájának kialakítását eredményezheti, melyek pl. a következő kérdésekkel foglalkoznak: egészség és biztonság, energiahatékonyság, környezetbarát építkezés, katasztrófákkal szembeni ellenálló-képesség, beltéri klimatikus környezet, újrafelhasználás/újrafeldolgozás/hulladékhasznosítás, „testre szabott” tervezés. Ha e kihívásokra megfelelő választ adunk, az új piaci lehetőségeket is teremthet.

[4] 169/2011. sz. Eurostat sajtóközlemény, 2011. november 17.

2.1. Általános makrogazdasági környezet

A **pénzügyi válság** különösen súlyosan érintette az építőipari ágazatot; a kereslet drámaian visszaesett, különösen a lakossági piacon, de egyéb piacokon, pl. az infrastrukturális piacon is. A tendenciák tagállamonként változók. Egyes tagállamokban az ingatlanbuborék volt a visszaesés egyik kiváltó oka, mely folyamatosan és jelentős mértékben csökkentette az ágazati aktivitást[5]. Más tagállamokban a hitelpiacok zsugorodása mért csapást az ágazatra . A válság következtében az állami kiadásokra elrendelt korlátozások további nyomást helyeztek az infrastrukturális beruházásokra.

Egyes országok a válságra válaszul **ösztönzőcsomagokat** vezettek be, pl. az infrastrukturális projektekbe való úttörő jellegű beruházások, új ingatlan építése és/vagy régi ingatlan felújítása során nyújtott kedvezményes héamérték, kedvezményes jelzáloghitel-kamatok stb. révén. Ugyanakkor csak az olyan megközelítések tudnak tartós hatást kifejteni az ágazat versenyképességére, amelyek a készségek fejlesztésére és a képesítések korszerűsítésére, az innovációra és a „zöld" gazdaságra helyezik a hangsúlyt. Ez rámutat a rövid távon a növekedést és a foglalkoztatást ösztönző, megfelelő szakpolitikai intézkedések szükségességére, valamint arra, hogy hosszú távon az építőipari ágazatban szerkezetváltás válik szükségessé.

2.2. Az értéklánc teljesítménye

Az uniós építőipari ágazat piacai és maga az ágazat is rendkívül **szétaprózott**: számos mikrovállalkozás működik benne, a tagállamok között nagy különbségek tapasztalhatók az ágazat teljesítményét tekintve, és a bevált gyakorlatok terjesztése sem egyszerű. A jobb integráció az értékláncban jelentősen növelné az együttműködésből származó, továbbgyűrűző innovációs hatásokat.

A helyszíni tevékenységet végző építőipari vállalkozások, valamint – kisebb mértékben – az építőipari termékek gyártói egyre inkább szembesülni fognak a **szakképzett munkaerő igényével**. A mostantól 2020-ig nyugdíjba vonuló szakképzett munkavállalók[6] nagy száma miatt – amely az építőiparban, az ipari szektorban és a közlekedési ágazatban az állások kétharmadát kitevő nagyságrendű – az így kieső munkaerőt helyettesíteni kell majd. A szakképzett munkaerő krónikus hiányára magyarázatul szolgál egyrészt az, hogy az ágazat a fiatalok számára nem vonzó, másrészt pedig az a tény, hogy egyre nagyobb szükség van a specifikus képesítéseknek megfelelő készségekre, de ezt az igényt az oktatásnak, a képzésnek (és a munkaerőpiacnak) nehéz kiszolgálnia. A forráshatékony, alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra történő átállás fontos strukturális változásokat eredményez majd az építőipari ágazatban is, melynek igazodnia kell e változásokhoz, és előre kell jeleznie az e területeken a készségek és kompetenciák tekintetében jelentkező szükségleteket. Ez különösen igaz a közel nulla energiafelhasználású (új vagy felújított) épületek építéséhez szükséges munkaerő felkészítése tekintetében. Az ezt lehetővé tevő technológiák alkalmazása és a rugalmas munkaszervezési gyakorlatok az építőiparban a készségek és lépesítések terén is változásokat követelnek meg.

---

5 Például a munkanapokkal kiigazított termelési index 49%-kal esett vissza Spanyolországban és 76%-kal Írországban a 2007 első negyedévétől 2011 második negyedévéig tartó időszakban. Forrás: Eurostat.

6 A CEDEFOP tanulmánya: „Skills, Demand and Supply", 2010., 93. o. – http://www.cedefop.europa.eu/en/Files/3052_en.pdf .

A kutatásra és innovációra fordított kiadások a szektor általános kiadásainak összefüggésében vizsgálva továbbra is alacsonyak maradnak. Ez ugyanakkor magyarázható a munkaerő iránti intenzív igénnyel, valamint azzal a ténnyel, hogy az építőipari vállalatok legfőbb érdeke, hogy a rendelkezésre álló külső technológiai eredményeket beépítsék tevékenységeikbe. Az ágazat valószínűleg növelni fogja a kutatásra és innovációra fordított erőfeszítéseit, hogy megfelelően reagálhasson a nyersanyagok (pl. fémtartalmú és nem fémtartalmú ásványok, vegyi anyagok és fa) nagyarányú felhasználására és a nagy mennyiségű hulladék keletkezésére. Emellett az ágazatban egyre több olyan anyagot fejlesztenek ki, melyeket könnyebb begyűjteni és újrahasznosítani, valamint olyan rendszereket vagy építészeti megoldásokat dolgoznak ki, amelyek elősegítik az építkezések „lebontását" és az anyagok újrahasznosítását. Ezek az erőfeszítések összhangban vannak az építési termékekről szóló irányelvben szereplő alapvető követelményekkel a természeti források fenntartható felhasználása tekintetében, valamint a nyersanyag-politikai kezdeményezéssel, mégpedig a hulladékgyűjtés és -kezelés terén a bevált gyakorlatok potenciális fejlesztése, különösen a hulladékból származó értékes anyagok hasznosítása/újrafelhasználása, valamint a újrafeldolgozás/hulladékhasznosítás gazdasági ösztönzőire irányuló kutatás támogatásán keresztül. Az uniós és nemzeti kezdeményezéseknek azonban fel kell gyorsítaniuk az innovatív megoldások és bevált gyakorlatok elsajátítását.

2.3. A karbonszegény gazdaság

Az **épületek energiateljesítményéről szóló irányelv átdolgozásában**[7] bejelentetteknek megfelelően közel nulla energiafelhasználású épületek[8] bevezetésére való törekvés az építőipari ágazat számára hatalmas kihívást fog jelenteni. A piacnak több év áll rendelkezésére ahhoz, hogy a követelményekhez igazodjon, de támogatás szükséges valamennyi piaci szereplő számára a követelményeket már két évvel hamarabb végrehajtani köteles közigazgatási szervektől az építőipari vállalatokig, tervezőmérnökökig, fejlesztőkig stb. A finanszírozási struktúra, a közbeszerzés, az oktatás és a marketing területén is hozzá kell igazodni az új követelményekhez.

Miközben az **alacsony energiaszükségletű épületek** száma nő, még nem sikerült kritikus tömeget elérni, és az energiahatékonyság javítására és a megújuló energiaforrások integrálására irányuló erőfeszítések nem elég erőteljesek. A szabályozási keret érvényre juttatása és a megfelelő fiskális politikák segíthetnek a kritikus tömeg elérésében.

A **meglévő épületek felújításának** területén több erőfeszítésre van szükség az energiamegtakarítás fokozása érdekében. Ráadásul viszonylag csekély számú épület esetében kerül sor átfogó felújításra. A „versenyképes, fenntartható és biztonságos energiaellátás és -felhasználás stratégiája"[9], „A versenyképes, alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való áttérés 2050-ig előretekintő menetrendje"[10] és a 2050-ig szóló energiaügyi ütemterv[11] ezért hangsúlyozta, hogy az épületek tekintetében több intézkedésre van szükség,

---

7 Az Európai Parlament és a Tanács 2010. május 19-i 2010/31/EU irányelve az épületek energiateljesítményéről.

8 A vonatkozó rendelkezésekre vonatkozó részletesebb információkért lásd a 2010/31/EU irányelv 2. cikkének (82) bekezdését és 9. cikkét.

9 COM(2010) 639 végleges.

10 COM(2011) 112 végleges.

11 COM(2011) 885 végleges.

mindenekelőtt a felújítást támogató intézkedések vonatkozásában. Ezeket az erőfeszítéseket tovább kell fokozni.

A **közlekedési infrastruktúra** környezeti hatása, energia- és nyersanyag-felhasználása és hulladéktermelése egyaránt jelentős. Az infrastrukturális hálózatoknak jelentős hozzájárulást kell nyújtaniuk a fenntarthatóbb Európa megvalósítása érdekében.

2.4. Verseny az építőipari vállalatok között az EU-ban és nemzetközi piacokon

Az EU-beli piacokon a verseny a közbeszerzésről szóló irányelvek alkalmazása, a szolgáltatási irányelv végrehajtása és az európai tervezési és építési szabványok (Eurocode-ok) elfogadása révén javult. A versengő uniós vállalatok helyzete azonban nem mindig egyenlő, különösen a **nem európai vállalatokkal** összehasonlítva, amelyekre gyakran kevésbé szigorú társadalmi és környezeti szabályozás vonatkozik, és amelyek állami támogatásban részesülnek. A tagállamoknak az EU szociális és környezeti eredményeinek veszélyeztetése nélkül biztosítaniuk kell, hogy az unióbeli és azon kívüli vállalatok egyenlő esélyekkel szállnak versenybe az állami szerződésekért.

A helyzet a **nemzetközi piacokon** ennél is nehezebb. Az iparág gyakran nem csupán technikai szempontból szembesül nehézségekkel, hanem az egyéb országokban, pl. Kínában érvényes versenyfeltételek miatt is, melyek korlátozzák a piacra jutási lehetőségeket. Mivel azonban az európai építőipari piacok várhatóan lassabb ütemben fognak növekedni, mint a feltörekvő piacok, az ágazatnak erősebb globális perspektívát kell kifejlesztenie és fenntartania. Az unióbeli építőipari vállalatok számára fontos, hogy a harmadik országok megnyissák piacaikat az unióbeli vállalatok számára a szerződésekért való verseny érdekében. Az EU-nak erősítenie kell arra irányuló hatásköreit, hogy a nem uniós államokkal tárgyalásokat kezdeményezzen, hogy azok jobban nyissák meg kereskedelmi és közbeszerzési piacaikat, és konzultációkba kezdjen az érintett országgal a piacra jutási viták megoldása érdekében.

3. EURÓPAI STRATÉGIA AZ ÉPÍTŐIPARI ÁGAZAT FENNTARTHATÓ VERSENYKÉPESSÉGE ÉRDEKÉBEN

A fentiekben ismertetett legfontosabb kihívások megoldása érdekében európai stratégiát alakítottak ki, amely a következő évtizedre szól. A stratégia célja, hogy kiegészítse az építőipari ágazatban működő vállalatok által kifejlesztett, versenyképességük erősítésére és a társadalmi kihívások kezelésére szolgáló stratégiákat.

E stratégia öt kulcsfontosságú célkitűzésre összpontosít: a) a kedvező beruházási feltételek ösztönzése; b) az építőipar humántőke-alapjának javítása; c) a forráshatékonyság, a környezeti teljesítmény és az üzleti lehetőségek javítása; d) a belső piac megerősítése az építőipar számára; e) az unióbeli építőipari vállalatok globális versenyhelyzetének javítása. Mindegyik célkitűzés különböző kulcsfontosságú kihívásokra kíván reagálni; a kedvező beruházási feltételek például a növekedés, a kutatás és innováció ösztönzése, valamint a karbonszegény gazdaság érdekében szükségesek. Hasonlóképpen a szilárd humántőke-alap alapvetően fontos az értéklánc teljesítményének javítása és az innovatív megoldások elsajátítása érdekében, különösen karbonszegény gazdaságban. Másrészt a stratégia olyan ajánlásokat javasolt, melyek az építőiparban jelentkező rövid- és középtávú gazdasági és foglalkoztatási kihívásokkal foglalkoznak. Ugyanakkor számos, hosszú távra tekintő ajánlást is előterjeszt, melyek célja, hogy hosszú távon biztosítsák az ágazatra gyakorolt tartós hatásokat.

3.1. Kedvező beruházási feltételek ösztönzése

Az épületek felújítása és a transzeurópai hálózatok fellendíthetik az építőipari ágazat növekedését, miközben hozzájárulnak az európai energiapolitika, közlekedéspolitika és a kohéziós politikák célkitűzéseihez. Emellett a késedelmes fizetési gyakorlatok elleni küzdelem javítani fogja az építőipari vállalkozók – elsősorban a kézművesipar és a kisvállalkozások – pénzügyi életképességét, valamint hitelhez való hozzáférésüket. Hosszú távon az építőipari ágazatnak a termelékenység javítása, valamint az értéklánc valamennyi alága hozzáadott értékének növelése és környezeti teljesítményének javítása érdekében növelnie kell innovációs kapacitását.

3.1.1. Rövid távú intézkedések

Különös hangsúlyt kell helyezni az ***épületek felújításával és az infrastruktúra karbantartásával*** – melyek a teljes építőipari ágazat és termelés jelentős hányadát alkotják – kapcsolatos tevékenységek ösztönzésére. A jelenlegi épületfelújítási ráta[12] és az energiahatékonyság javítása szempontjából megvalósuló gyakorlatok nem elegendők az Európa 2020 stratégia energiamegtakarító célkitűzéseinek eléréséhez. A javasolt ráta elfogadása, mely szerint a közszervezetek tulajdonában lévő épületek évente 3%-ának[13] (ami a jelenlegi felújítási ráta megduplázását jelenti) és a teljes épületállomány 2%-ának[14] költségoptimalizált szintre történő felújítása nem csupán a kitűzött célértékek megvalósításához járulna hozzá, hanem helyi szinten biztosítaná a gazdasági növekedést és a foglalkoztatást az EU egészében. Ezeknek az előrelépéseknek az elfogadásához azonban számos szabályozási, gazdasági és pénzügyi akadályt kell leküzdeni.

Először is a tagállamoknak megfelelően **végre kell hajtaniuk és érvényre kell juttatniuk az épületek energiateljesítményéről szóló irányelvet**[15]. Egyes tagállamokban az akarat hiánya és az épületenergia-kódexek érvényesítésének hiánya akadályozza az épületek energiahatékonyságának megvalósulását, ezzel hátráltatva az építőipari ágazat ösztönzését.

A piaci szereplők számára széles körben elfogadott a ***pénzügyi ösztöntők***[16] ***és pénzügyi támogatási intézkedések*** alkalmazása, melyek elősegítik meglévő épületek felújítását. A nemzeti rendszerek és ezek hatása azonban nagyban változó. Ezért a tapasztalatcsere rendkívül hasznosnak bizonyulhat abban, hogy több szemszögből megismerjük a potenciális hatásokat, továbbá a nem tökéletes végrehajtás, valamint a nem kívánt következmények kockázatait. A tőkeáttételi hatás optimalizálása érdekében törekedni kell az egyrészről az e nemzeti rendszerek közötti, másrészről az uniós és magánforrások és pénzügyi eszközök közötti komplementaritásra.

Az EU számos mechanizmuson keresztül nyújt támogatást és finanszírozást, melyet a tagállamoknak fokozottabban kell kiaknázniuk. A ***strukturális és kohéziós alapok*** (2007–2013) felhasználhatók energiahatékonysági és megújuló energiával kapcsolatos beruházásokra nem csupán a középületek és kereskedelmi épületek, de a meglévő lakóépületek esetében is.

---

12 A meglévő épületek felújításának uniós átlaga évi 1,2%. .

13 Az Európai Parlament és a Tanács közötti kompromisszumos szöveg az energiahatékonyságról szóló új irányelv tekintetében (mely még nem került elfogadásra).

14 Az erőforrás-hatékony Európa megvalósításának ütemterve, COM(2011) 571.

15 Az Európai Parlament és a Tanács 2010/31/EU irányelve az épületek energiahatékonyságáról (átdolgozás, HL L 153., 2010.6.18., 13. o.).

16 Például csökkentett héa, kedvezményes kamatlábak, szén-dioxid- és energiaadó, célzott támogatások stb.

Emellett az olyan pénzügyi tervezési eszközök, mint a JESSICA, lehetőséget kínálnak a kisléptékű városi fejlesztésekbe és rehabilitációs projektekbe való beruházáshoz, melyeket rendes piaci mechanizmusokon keresztül nem lehetne finanszírozni. Az Európai Beruházási Bank (EBB), az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank (EBRD) és az Európai Energiahatékonysági Alap (EEEF) tőkealapjai és hitelgaranciái, valamint a végső kedvezményezetteknek juttatott projektfejlesztési támogatás (pl. ELENA) lehetőségeket nyújtanak az állami támogatások kiegyenlítésére.

Olyan ***kisebb felújítási projektek*** esetében, ***melyeket az épület teljesítményére vonatkozó szerződéses garanciák kísérnek***, az integrált tervezési, építkezési és üzemeltetési szolgáltatások kifejlesztése a forráshatékony beruházások ösztönzője lehet a felújítások terén. Ez a piaci szegmens nem csupán az energetikai szolgáltató vállalatok számára válik egyre vonzóbbá, hanem a szakosodott kisvállalkozóknak is, akik építőipari szolgáltatások széles skálájában tudnának teljesítménygaranciákat felajánlani. Az ilyen szolgáltatások fejlesztését állami intervenció segítheti, különösen a közbeszerzések terén és a lakossági szektorban, olyan biztosítási termékek kifejlesztésével, amelyek a teljesítménygaranciákkal kapcsolatos műszaki kockázatokat fedezhetik. Nevezetesen az állami hatóságok biztosíthatnák az aktív energetikai igazgatás és az intelligens fogyasztásmérés integrálását a felújítás során.

Végezetül fontos, hogy az építőipari vállalatok ésszerű határidőn belül hozzájussanak saját pénzügyi forrásaikhoz. A ***késedelmes fizetésekről szóló új irányelv***[17] szigorúbb rendelkezéseket vezet be, mindenekelőtt a hatóságok vállalkozásokkal szemben fennálló fizetési kötelezettségére vonatkozó fizetési határidők összehangolása által, a késedelmes fizetés törvényes kamatlábának emelésével, valamint annak lehetővé tételével, hogy a vállalkozásoknak visszatérítsék a behajtás költségeit. Az uniós közbeszerzési irányelvek felülvizsgálatának keretében a Bizottság azt javasolta, hogy a tagállamok előírhassák: az alvállalkozók kérelmezhetik a közvetlen kifizetést a fővállalkozónak a szerződés teljesítése keretében nyújtott árubeszerzés, építési munkálatok és szolgáltatások esetében.

A Bizottság:

- 2012 végéig elemzést nyújt be az épületek energiahatékonyságát támogató különböző uniós és nemzeti pénzügyi eszközökről, lehetőleg arra vonatkozó ajánlásokkal együtt, hogy az állami finanszírozás miként hasznosítható hatékonyabban az épületek felújításának ösztönzése érdekében;

- 2013-ban bemutatja a jelenleg zajló kísérleti projekt előzetes következtetéseit, amelynek célja, hogy megvizsgálja olyan biztosítási rendszerek alkalmazásának lehetőségét, amelyek fedezhetnék a szerződés teljesítésére vonatkozó garanciákat és a határokon átnyúló szolgáltatásokat, különösen az építőipari kisvállalkozások számára;

- 2012-ben a vállalkozásokat célzó információs kampányt indít a kereskedelmi tranzakciókban a késedelmes fizetés elleni küzdelem témájában valamennyi tagállamban

- 2012-ben a késedelmes fizetésről szóló irányelvvel összefüggésben kísérleti projektet hajt végre a határokon átnyúló tevékenységet folytató kis- és középvállalkozások

[17] Az Európai Parlament és a Tanács 2011/7/EU irányelve a kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépésről (átdolgozás), HL L 48/1., 2011.2.23.

(kkv-k) fennálló követeléseinek gyors és hatékony érvényesítése érdekében.

A Bizottság felkéri a tagállamokat arra, hogy:

- dolgozzanak ki ambiciózus fenntarthatósági célkitűzésekkel rendelkező, megfelelő javítási, karbantartási és felújítási programokat vagy erősítsék meg azokat, beleértve a vonatkozó fiskális és pénzügyi eszközök (csökkentett héa, célzott támogatások stb.) és az ambiciózus fenntarthatósági célkitűzésekkel rendelkező renoválási projektekre irányuló hitelmechanizmusok alkalmazásának lehetőségeinek vizsgálatát.

- segítsék elő a strukturális alapok, az EBB, az EBRD és az Európai Energiahatékonysági Alap által kínált pénzügyi eszközök és projektfejlesztési támogatási rendszerek alkalmazását kisebb felújítási projektek esetében, melyekhez az épület teljesítményére vonatkozó szerződéses garanciák társulnak, beleértve a strukturális alapok átprogramozását az energiahatékony épületek tekintetében.

3.1.2. Közép- és hosszú távú intézkedések

A 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó uniós kohéziós politikáról szóló új javaslat[18] még nagyobb hangsúlyt helyez az uniós éghajlat- és energiapolitikai célkitűzésekkel kapcsolatos beruházások támogatására, és a jelenlegi időszakban a fenntartható energia céljaira elkülönített összeg mintegy megduplázását javasolja. A javaslat szerint a strukturális és kohéziós alapok jelentős hányadát a karbonszegény gazdaságra való átállást támogató beruházásokra kell összpontosítani, különösen az energiahatékonyság és a megújuló energiaforrások tekintetében, beleértve az épületek felújítását, a pénzügyi eszközök pedig minden valószínűség szerint a jövőben fontosabb szerepet fognak játszani a testreszabott energiahatékonysági és megújuló energiával kapcsolatos beruházásokban a városi infrastruktúrában, valamint az építőipari ágazatban.

Az Európai Bizottság által javasolt törzshálózat kialakítása – amely hatékony multimodális közlekedési összeköttetést biztosít az uniós fővárosok és más főbb városok, kikötők, repülőterek és más jelentős gazdasági központok között – alapvetően fontos a gazdaság számára. Az Európai Bizottság 2011. október 19-én új intézkedéscsomagot nyújtott be, melynek célja, hogy kedvező keretet hozzon létre a ***transzeurópai közlekedési hálózatok (TEN-T)*** fejlesztése érdekében. E csomag tartalmazza a transzeurópai közlekedési hálózatokra vonatkozó átdolgozott iránymutatásokat, az 50 milliárd euró összköltségvetésű Európai Hálózatfinanszírozási Eszközt, valamint az Európai Beruházási Bankkal közös projektkötvények mielőbbi megvalósítására vonatkozó javaslatot.

A cél az, hogy legkésőbb 2050. december 31-ig átfogó hálózat jöjjön létre, míg prioritásként a törzshálózatot 2030. december 31-ig kell megvalósítani. Az Európai Bizottság által 2011. október 19-én javasoltaknak megfelelően a törzshálózat folyosói és platformjai összefogják az érintett tagállamokat, továbbá az érdekelt feleket (pl. infrastruktúraműködtetők és -felhasználók) a koordináció, az együttműködés és az átláthatóság biztosítása érdekében. E javaslatok mellett a nemzeti igazgatási eljárásokat csekély mértékben módosítani kell a hálózatok határokon átnyúló szakaszai zökkenőmentes működésének biztosítása érdekében.

[18] COM(2011) 615 végleges.

A ***kutatási és innovációs*** tevékenységeknek ötvözniük kell a technológiaorientált tevékenységeket[19] és a társadalmi-gazdasági kutatást, piacalapú, keresleti oldali eszközökkel (képzés, közbeszerzés, szabványosítás, biztosítás stb.) annak érdekében, hogy felgyorsuljon az átmenet a kutatástól az innovatív megoldások kiaknázása felé. Ehhez – szélesebb piaci kitekintés biztosítása és kritikus tömeg létrehozása érdekében – szélesebb partnerséget kell kialakítani különböző érdekelt felekkel a kezdeményezéseken belül, melyek finanszírozását a különböző uniós pénzügyi eszközök biztosítják. Ebben a tekintetben a meglévő kezdeményezések – mint például az Energiahatékony épületek köz-magán társulás, a Kulturális örökség, az Intelligens városok és közösségek, a **reFINE** (Kutassunk a jövőbeli európai infrastrukúra-hálózatok érdekében!) – érdemi alapot jelenthetnek az ilyen partnerségek kialakítására. Az uniós kohéziós politika e téren nemzeti programok keretében támogatást nyújthat a megvalósuló kutatáshoz és innovációhoz, és továbbra is nagy hangsúlyt fog helyezni a kkv-k versenyképességének erősítésére, beleértve az IKT-használatot is. Mindenekelőtt az intelligens szakosodásra vonatkozó innovációs stratégiák – a Bizottság javaslata értelmében a strukturális alapoknak a következő, 2014–2020 közötti programozási időszakban történő felhasználásának előfeltétele – hozzá fog járulni a strukturális alapok keretében nyújtott célzottabb támogatáshoz, valamint a régiókban az intelligens növekedés potenciáljának kiaknázásával kapcsolatos stratégiai megközelítéshez[20].

A Bizottság:

- a 2014–2020-as időszakra szóló kohéziós politika keretében javasolja, hogy a strukturális és kohéziós alapok jelentős hányadát ténylegesen a karbonszegény gazdaságra való átállást támogató beruházásokra összpontosítsák, különösen az energiahatékonyság és a megújuló energiaforrások tekintetében, beleértve az épületek felújítását, és a fokozottabb kiegyenlítődés érdekében továbbra is ösztönzi a megújuló alapok felhasználását e területen;

- kidolgozza az építkezési munkálatok legfontosabb követelményeinek rendszerét, melyet a TEN-projektek határokon átnyúló szakaszainak teljesíteniük kell annak biztosítása érdekében, hogy az érintett nemzeti engedélyező eljárások között műszaki szinten legalább minimális összehangolás létezzen;

- 2013 tavaszán az építőipari ágazati innovációról szóló konferenciát rendez annak érdekében, hogy meghatározza a technológiai hiányosságokat az értéklánc egészében, és cselekvési tervet alkosson ezek leküzdésére.

A Bizottság felkéri a tagállamokat arra, hogy:

más tagállamokkal és a magánszektorral együtt dolgozzanak ki közös, koordinált kezdeményezéseket, melyek ötvözik a kutatást, a technológiafejlesztést, az innovatív beszerzést, a tanúsítást, a biztosítást, a régióközi klasztereket stb. annak érdekében, hogy meggyorsítsák az új ismeretek és technológiák uniós és regionális szintű piaci bevezetését. Az EU e kezdeményezéseket a Horizont 2020 és a vállalkozások és kkv-k versenyképességét célzó, 2014–2020-ra szóló program (COSME) révén fogja támogatni nem csupán közvetlen támogatással, hanem olyan pénzügyi eszközökkel is, amelyek javítják a kkv-k finanszírozáshoz való jutását tőke és adósság formájában. A

[19] Ide kell tartoznia területek széles skálájának, mint például új anyagok, az IKT használata, az építkezési és bontási hulladék újrafeldolgozása/hasznosítása, az épületek komfortja stb.

[20] http://ipts.jrc.ec.europa.eu/activities/research-and-innovation/s3platform.cfm.

Bizottság felkéri a nemzeti és regionális hatóságokat a különféle uniós támogatási források hatékony és kiegészítő jellegű felhasználásának biztosítására, beleértve a kohéziós politikai alapokat, amennyiben a kapcsolódó működési programok lehetővé teszik az ilyen intézkedéseket.

3.2. Az építőipar humántőke-alapjának javítása

Napjainkban a helyszíni tevékenységet végző építőipari vállalkozások, kisebb mértékben pedig az építőipari termékek ágazata is a szakképzett munkaerő jelentős hiányával szembesül. Ráadásul az európai oktatási és képzési rendszerek a központosítás vagy decentralizáltság, a képzés szerkezete, a szociális partnerek szerepe, a pénzügyi struktúrák és a tananyag tartalma tekintetében nagy változatosságot mutatnak.

Az építőipari dolgozók nagyobb mobilitása és a határokon átnyúló szolgáltatások szélesítése érdekében fontos, hogy jobban előre jelezhetővé váljanak a jövőbeli készség- és képesítési igények, továbbá lényeges, hogy a vonatkozó építőipari foglalkozások megfelelő mennyiségű tanulót legyenek képes vonzani, valamint hogy létrejöjjenek a jobb munkakörnyezet és életpálya-menedzselés feltételei. Ebben figyelembe kell venni az unióbeli munkaerő idősödésének, valamint az ágazat munkahelyi egészséggel és biztonsággal kapcsolatos specifikus helyzetének hatását.

3.2.1. Rövid távú intézkedések

Az „Intelligens energia – Európa” program keretében végrehajtott BUILD UP Skills (épületenergetikai továbbképzési) kezdeményezés célja, hogy a szakoktatási és szakképzési rendszereket az energiahatékonyság és a megújuló energiaforrások tekintetében hozzáigazítsák a készség- és képesítési igényekhez. A BUILD UP Skills lehetővé teszi 2020-ig szóló nemzeti képzettségi ütemtervek meghatározását, és támogatja átfogó képzési és tanúsítási rendszerek létrehozását, valamint adott esetben a meglévő struktúrák korszerűsítését célzó képesítések koncepciójának kialakítását, az Európai Szociális Alap, az egész életen át tartó tanulás, illetve javasolt utódprogramja, az Erasmus mindenkinek, valamint hasonló finanszírozási eszközök igénybevételével. Mindez növelné a szakképzett, az építkezéseken dolgozó munkavállalók számát a piacon, valamint javítaná az ingatlantulajdonosoknak az energiahatékonysági fejlesztésekbe való beruházások iránti bizalmát.

Ez a kezdeményezés az építőiparhoz és a fenntartható fejlődéshez kapcsolódó egyéb területek (pl. az építőipari folyamat iparosítása, innovatív vagy nem konvencionális építőipari termékek és eljárások alkalmazása, IKT használata épületirányítási rendszerekben stb.) tantervei, képzési programjai vagy képesítési szükségletei meghatározása szempontjából is alapul szolgálhat.

A Bizottság:

- elvégzi a BUILD UP Skills kezdeményezés értékelését, és különösen azt vizsgálja meg, hogy érdemes-e kiterjeszteni az első kezdeményezés hatókörét az építőipari ágazat más foglalkozásaira vagy más, az építési folyamatokkal vagy a fenntartható fejlődéssel kapcsolatos képesítési szükségletekre is.

A Bizottság felkéri a tagállamokat, az építőipari szervezeteket és az oktatási intézményeket arra. hogy:

- a BUILD UP Skill kezdeményezéssel vagy hasonló programokkal összefüggésben a

képzettségek fejlesztésének támogatására kollektív szerződésekben jussanak egyezségre.

3.2.2. Közép- és hosszú távú intézkedések

Az építőipari ágazatnak javítania kell azzal kapcsolatos képességét, hogy stratégiai távlatból meghatározza és előre jelezze a készségekkel kapcsolatos szükségleteket, és ennek megfelelően alakítsa át a képzést és a képesítést adó programokat. Egyes országokban léteznek olyan platformok, amelyek képesek azonosítani azokat a jövőbeli foglalkoztatási és készségszükségleteket, amelyek közvetett hatást gyakorolnak az építőipari ágazatra. Egy európai szintű, a szociális párbeszéd támogatását élvező kezdeményezés javíthatná az ezekkel a szükségletekkel kapcsolatos információk cseréjét, beleértve az ágazatnak az erőforrás-hatékony gyakorlatok elfogadásával és fenntartható épületek létrehozásával kapcsolatos készségét, valamint azt, hogy az oktatási rendszerek képesek-e megfelelni az említett szükségleteknek.

Ebben az összefüggésben az Európai Bizottság támogatást nyújt az európai szociális partnerek által az európai ágazati tudásfejlesztési tanács létrehozásáról készítendő megvalósíthatósági tanulmányhoz. Az európai ágazati tudásfejlesztési tanácsokat a munkaerőpiaccal és az ágazati szintű képzési elemzéssel foglalkozó nemzeti megfigyelő központok hálózatai alkotják, melyek az ágazatok képviselői, az európai szociális partnerek irányítása alatt, valamint az oktatást és képzést nyújtók képviselőinek részvételével megosztják egymással az információkat és a bevált gyakorlatokat abból a célból, hogy megfogalmazzák a szaktudás és a munkahelyek fejlődésével kapcsolatos ajánlásokat.

A Bizottság 2012-ben vizsgálni fogja a szakoktatási és szakképzési szolgáltatók, a vállalkozások és más érdekelt felek közötti ágazati szakképzettség-fejlesztési szövetségek megvalósíthatóságát a fenntartható építőiparban megfelelő, aktualizált és új tantervek és képzések, valamint a szakoktatás és szakképzés nyújtásának innovatív módjainak biztosítása érdekében.

A továbbképzéssel kapcsolatos uniós szakpolitikák keretében kialakított eszközök elősegítése és alkalmazása vélhetőleg segíteni fogja a szakképzett munkavállalók mobilitását. A munkavállalók minimális védelme biztosítására a munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelv világosan megfogalmazott, alapvető munka- és foglalkoztatási szabályokat és feltételeket állapít meg, melyeket a szolgáltatóknak a fogadó országban teljesíteniük kell. Az irányelv ezáltal megfelelő szintű védelmet biztosít a kiküldetésen lévő munkavállalók számára. A szabályok megsértésének vagy kijátszásának elkerülése, valamint – abban az esetben, ha a nem fogadó tagállambeli szolgáltatók a helyi szolgáltatóknak az alacsonyabb munkaügyi normák miatt alákínálhatnak – a „szociális dömping” megakadályozása érdekében a munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelv érvényre juttatását erősíteni kell, mindenekelőtt az alkalmazandó munkakörülményekről szóló jobb információkon, az ellenőrző hatóságok közötti hatékonyabb adminisztratív együttműködésen és információcserén, a hatékonyabb ellenőrzéseken és a kiküldött munkavállalók bére iránti egyetemleges felelősség bevezetésén keresztül.

Végezetül az ágazat kettős kihívással néz szembe a demográfiai változások következtében. Az unióbeli építőipari vállalatok egyrészt olyan stratégiák kidolgozására törekednek, amelyek kiegyenlíthetik az ágazatba belépő fiatal unióbeli munkavállalók egyre csökkenő és a következő években nyugdíjba vonuló munkavállalók jelentősen növekvő számát; másrészt javítaniuk kell a munkafeltételeket a várható élettartam növelésének biztosítása érdekében. E

kettős kihívás a jövőben vonzóbb munkakörnyezetet követel meg, és szükségessé teszi, hogy az ágazatban nagyobb figyelmet fordítsanak az egészséggel és biztonsággal kapcsolatos kérdésekre a munkahelyi balesetek és foglalkozási megbetegedések következtében bekövetkező előrehozott nyugdíjba vonulások elkerülése érdekében.

A Bizottság:

- az uniós szociális párbeszéd összefüggésében olyan kezdeményezéseket segít elő, melyek célja a szakoktatás és szakképzés hozzáigazítása az építőipari ágazat jövőbeli készség- és képesítésigényeihez, beleértve a forráshatékonysággal kapcsolatos szempontokat, továbbá a specifikus alágazatok alapvető készségigényeinek azonosítása és a képesítések kölcsönös elismerése;
- támogatni fogja az építőipar európai ágazati szociális partnereit egy európai ágazati tudásfejlesztési tanácsnak az építőipari ágazat számára történő létrehozása érdekében
- kezdeményezések kidolgozására fogja ösztönözni őket az olyan területeken, mint az épületek energia- és forráshatékonysága, az egészség és biztonság, a minőségi szabványok és a képzés, beleértve a fiatalok szakmai gyakorlatát. E kezdeményezések információs kampány és képzés formájában is megvalósulhatnak, és a tagállam helyzetétől függően alapok közös kezelése is beletartozhat.
- az egész életen át tartó tanulás programjának keretében vizsgálni fogja a szakoktatási és szakképzési szolgáltatók, a vállalkozások és más érdekelt felek közötti ágazati tudásfejlesztési szövetségek megvalósíthatóságát a fenntartható építőiparban megfelelő tantervek, valamint a szakoktatás és szakképzés nyújtásának innovatív módjainak biztosítása érdekében.

A Bizottság felkéri a tagállamokat, az építőipari ágazatban tevékenykedő szociális partnereket és az oktatási intézményeket a következőkre:

- cselekedjenek minél gyorsabban a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló 96/71/EK irányelv[21] érvényre juttatásáról szóló javasolt új irányelv elfogadása érdekében;
- a megfelelő szakoktatási és szakképzési rendszerek nemzeti és regionális szintű támogatására hozzanak létre partnerségeket, mely rendszerek képesek reagálni az építőipar jelenlegi és jövőbeli szükségleteire, különösen az igazgatási kapacitás erősítése és az IKT-eszközök alkalmazása tekintetében;
- indítsanak, illetve támogassanak olyan kampányokat, amelyek a tehetségek számára vonzóbbá teszik az építőipari ágazatot.

3.3. A forráshatékonyság, a környezeti teljesítmény és az üzleti lehetőségek javítása

Az erőforrás-hatékony Európa megvalósításának ütemterve[22] felvázolja, hogy az építőipar milyen jelentős hatást gyakorol a természeti erőforrásokra, az energiára, a környezetre és az éghajlatváltozásra. Az építőipari tevékenységekben és az építkezéseken bekövetkező, az tevékenységek teljes életciklusára vonatkozó jelentős fejlődés hozzá tud járulni a

[21] COM(2012) 131 végleges.
[22] COM(2011) 571 végleges.

versenyképes építőipari ágazathoz, valamint az erőforrás- és energiahatékony épületállomány kialakításához, amelyben valamennyi új épület közel nulla energiafelhasználású lesz, és erőforrás-hatékony építőanyagok kerülnek felhasználásra.

Az építőipari tevékenységekben és az építkezéseken eszközölt változtatások új üzleti lehetőségeket kínálnak, többek között a kkv-k számára, mivel az, hogy milyen jellegű fellépés szükséges, a helyi feltételektől is függhet, és egyedi megoldásokat tehet szükségessé. Az erőforrás-hatékony Európa megvalósításának ütemtervében már megfogalmazottaknak megfelelően a Bizottság 2013-ban a fenntartható épületekről szóló közleményt nyújt be, amelyben közelebbről meghatározza és továbbfejleszti az erőforrás-hatékony ágazat támogatására irányuló tevékenységeket.

Annak érdekében, hogy a fenntartható építőipar fogalma érthetőbbé és szélesebb körben használatossá váljon, összehangolt mutatókra, előírásokra és a környezeti teljesítményt értékelő módszerek kidolgozására lesz szükség az építőipari termékek, eljárások és építkezések tekintetében. Ezeknek biztosítaniuk kell a teljesítmények egységes és kölcsönösen elismert értelmezését, valamint fenn kell tartaniuk a belső piac megfelelő működését az építőipari termékek és szolgáltatások tekintetében.

A Bizottság megközelítéseket fog javasolni a különböző meglévő értékelési módszerek kölcsönös elismerése vagy összehangolása érdekében, többek között abból a célból is, hogy fokozza felhasználhatóságukat és megfizethetőségüket az építőipari vállalkozások, a biztosítási ipar és a beruházók számára. Ez a kezdeményezés meglévő platformokra épít: ilyen például az Európai Szabványügyi Bizottság (CEN) építőipari hálózata, a Közös Kutatóközpont életciklus-szemléletről és életciklus-értékelésről szóló iránymutatása, valamint az olyan európai kutatási projektek, mint a SuperBuildings és az Open House.

Ez a munka továbbá hozzá fog járulni az állami támogatási programokból finanszírozandó projektek fenntarthatósági szempontjainak értékelésével szembeni szisztematikusabb megközelítéshez, beleértve a költség-haszon elemzésre szolgáló, az EU egészében alkalmazandó modelleket. A zöld közbeszerzés és a regionális politika keretében kidolgozott kísérleti projektek a megfelelő eszközöket biztosíthatnak a tervezésért felelős hatóságok és az ajánlatkérő hatóságok számára, különösen a meglévő épületek felújítása és a közlekedési infrastruktúra fejlesztése tekintetében.

Az ágazati érdekelt felek a nyilvános konzultáció során arról számoltak be, hogy a nemzeti engedélyezési folyamat hátráltathat egyes építőipari projekteket, pl. a nagyközönség ellenkezéséből fakadó késedelmek, kisajátítással kapcsolatos kérdések, valamint a számos különböző engedély (pl. környezetvédelmi engedély) megszerzésének szükségessége miatt. E kérdéseket a környezeti hatásvizsgálatról szóló irányelv[23] folyamatban lévő felülvizsgálatának során tárták fel; a felülvizsgálat többek között egyszerűsíteni és ésszerűsíteni kívánja a meglévő eljárásokat, ezért e tekintetben pozitív hatást fog gyakorolni, mivel a környezeti hatásvizsgálat az engedélyezési folyamat része. Az akadályok nagy része az engedélyezési eljárásra vonatkozó nemzeti jogszabályok és igazgatási eljárások különféle rendelkezéseiből fakad. Ez hátráltathatja az egyenlő feltételek kialakítását és a környezeti technológiák terjesztését. Habár elismert, hogy e jogszabályok gyakran tartalmaznak a tagállamok kizárólagos hatáskörébe tartozó területeket (pl. tulajdonjoggal kapcsolatos kérdések), a Bizottság ösztönözni fogja az információk cseréjét és a bevált gyakorlatok népszerűsítését, pl.

---

[23] A módosított 85/337/EGK irányelv az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról.

olyan magatartási szabályzat önkéntes elfogadásával, amely többek között az engedélyezési eljárás időtartamára és szakaszaira vagy közigazgatások közötti választottbírósági eljárás létrehozására vonatkozna.

Végezetül a hulladékokról szóló keretirányelvben meghatározott célkitűzés, mely szerint 2020-ig az építkezési és bontási hulladékok 70%-át újra fel kell használni, újra fel kell dolgozni vagy hasznosítani kell, értékes üzleti lehetőség jelent az építőipari értéklánc számára. Az ágazat számára valószínűleg előnyösnek bizonyulnának a következő intézkedések: a hulladék fogalmának jobb és egyértelműbb meghatározása, a hulladékszállításra vonatkozó összehangolt regisztrációs feltételek, valamint az építőipari termékek jellemzőire vonatkozó harmonizált szabályok az anyag felhasználása, tartóssága és környezeti kompatibilitása tekintetében.

A Bizottság:

- kezdeményezéseket nyújt be a környezeti teljesítmények és a kockázatértékelési módszerek kölcsönös elismerését, különösen az uniós szabványosítási tevékenységek és biztosítási rendszerek összefüggésében;
- támogatni fogja uniós szintű életciklusmodell bevezetését a zöld közbeszerzés és a regionális politika fenntartható fejlődésre vonatkozó elvei tekintetében;
- értékeli a jelentős építőipari projektek engedélyezési eljárásait szabályozó nemzeti jogszabályokból fakadó akadályokat az eljárások ésszerűsítését szolgáló helyes gyakorlatok meghatározása érdekében (pl. magatartási szabályzat engedélyezési eljárásban, választottbírósági eljárás igazgatások között);
- az építőipari termékek teljesítményjellemzőiről szóló nyilatkozatra vonatkozó harmonizált szabályokat dolgoz ki a természeti erőforrások fenntartható felhasználása tekintetében, az építési termékekről szóló rendelet összefüggésében.

A Bizottság felkéri a tagállamokat arra, hogy:

- értékeljék a különböző építőipari alágazatok teljesítményét a versenyképesség és a fenntartható fejlődés szempontjából nemzeti és regionális szinten.

3.4. Az építőipari ágazat belső piacának megerősítése

Az építőipari ágazatra többszintű, nagymértékű szabályozás jellemző (pl. a termékek, építkezések, szakmai képesítések, munkahelyi egészség és biztonság, környezeti hatás), és ennek számos aspektusa a tagállamok hatáskörébe tartozik. Annak biztosítása érdekében, hogy a belső piac megfelelőbben működjön az építőipari termékek és szolgáltatások szempontjából, fontos, hogy a jogi keret minél egyértelműbb és kiszámíthatóbb legyen, az igazgatási költségek pedig álljanak arányban a kitűzött célokkal.

Ez az építőipari ágazatra vonatkozó uniós szabályozás végrehajtására irányadó különféle szabályozási megközelítések és igazgatási rendelkezések szisztematikusabb elemzését teszi szükségessé. Az elemzés megmutatja majd, hogy a különféle uniós jogi aktusok milyen kölcsönhatásba lépnek uniós és nemzeti szinten, és hogy van-e szükség pontosításra vagy kiegészítő intézkedésekre az építőipari szereplőkre háruló igazgatási teher csökkentése, valamint a belső piac építőiparban megvalósuló működésének javítása érdekében. A határokon átnyúló szolgáltatások tekintetében a 2011-2012-ben végzett teljesítmény-

ellenőrzések értékelték az építőipari vállalakozásokat érintő különböző uniós jogi aktusok átfogó hatását, ezáltal pedig azt tárták fel, hogy néhány esetben az uniós jogszabályok helytelen alkalmazására került sor, továbbá hogy pontosításra és új intézkedésekre van szükség. Ajánlásokat tesz a különböző nemzeti és regionális megközelítések közelítési folyamatának felgyorsítása érdekében.

A Eurocode szabványok elősegíthetik ezt a konvergenciafolyamatot. Ezek tervezési szabványrendszert és a valamennyi fő építőipari anyagra, az építőmérnöki tevékenység valamennyi fő területére és szerkezetek és termékek széles skálájára vonatkozó legkorszerűbb eljárási előírásokat tartalmazzák. Rugalmas eszközt jelentenek, mivel a Eurocode szabványokat minden egyes ország saját helyzete és kockázatértékelése szerint alakíthatja az éghajlat, a szeizmikus kockázatok, a hagyományok stb. szerint. A Bizottság erőteljesen ösztönzi a tagállamokat, hogy a Eurocode-okat nemzeti tervezési előírásaikként alkalmazzák[24], hogy biztosítsák az épületek katasztrófa elleni védettségét.

A kommunikációs és terjesztési tevékenységek, mint például a BUILD UP webportál[25] szintén támogatást nyújthat a jogszabályok végrehajtásának és az új piaci megoldások alkalmazásának érdekében.

A Bizottság:

- megvizsgálja az uniós jogszabályokat a túlzott igazgatási terhek, átfedések, hiányosságok, következetlenségek és az elavult intézkedések azonosítása érdekében;
- az építőipari ágazatot a szolgáltatási irányelv végrehajtásáról szóló, Partnerség a szolgáltatások új növekedéséért[26] c. közlemény nyomon követésében prioritásként fogja kezelni;
- jelentést nyújt be a Eurocode-ok tagállami végrehajtásáról a 2003/887/EK bizottsági ajánlásnak megfelelően; e jelentés eredményei alapján ezt követően intézkedéseket javasol a Eurocode-ok közbeszerzésekben vagy más eszközökben (például nemzeti kockázatértékelésekben vagy kezelési tervekben) történő alkalmazásának megerősítésére vagy érvényre juttatására.

A Bizottság felkéri a tagállamokat arra, hogy:

- dolgozzanak ki hatékony eszközöket a piacfelügyeletre az uniós jogszabályok végrehajtásának összefüggésében, a 765/2008/EK rendelet alkalmazásának részeként.

3.5. Az unióbeli építőipari vállalatok globális versenyhelyzetének javítása

2006 óta az EU a nemzetközi kereskedelmi tárgyalások során egyre inkább arra törekedett, hogy kereskedelmi partnerei ambiciózus piacra jutási kötelezettségvállalásokat tegyenek a szolgáltatások kereskedelme és a közbeszerzés területén, különösen az állami építkezések tekintetében. A legutóbbi eredmények közé tartozik a koreai koncessziós szerződések

[24] A Bizottság 2003. december 11-i 2003/887/EK ajánlása.
[25] www.buildup.eu .
[26] COM(2012) 261 végleges.

megnyitása uniós vállalkozások előtt az EU-Korea szabadkereskedelmi megállapodás keretében.

Az Afrikával és Latin-Amerikával megvalósuló, a fenntartható építkezésről szóló speciális nemzetközi fórumok ösztönözhetik azt, hogy a közbeszerzések e piacokon a teljesítménykritériumok, a fenntarthatóság és a költséghatékonyság felé mozduljanak el.

Az EU-Afrika partnerség a közlekedési infrastruktúráért[27] lehetőséget kínál a transzkontinentális kapcsolatok javítására és megbízhatóbb, biztonságosabb közlekedési rendszerek létrehozására.

Az infrastruktúra finanszírozása tekintetében számos uniós pénzügyi eszköz és együttműködési alap támogathatja továbbá a vonatkozó intézkedések végrehajtását.

A „Kisvállalkozás, nagyvilág" elnevezésű uniós kezdeményezés releváns tájékoztatást, tanácsadást és támogatást nyújt szakosodott kisvállalkozóknak a nemzetközi piacra való jutásuk és potenciális üzleti partnereik megtalálása érdekében. Az Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERFA) emellett elősegíti a kkv-knek szánt új üzleti modellek kialakítását, különösen a nemzetközi porondra lépésük tekintetében.

Jelentős érdeklődés mutatkozik a Eurocode szabványok használata iránt olyan, az EU-n kívüli országokban, amelyek műszakilag élen járó előírások alapján helyettesíteni vagy korszerűsíteni szeretnék nemzeti szabványaikat, vagy amelyek az Európai Unióval vagy az EFTA-országokkal kívánnak kereskedelmi kapcsolatokat folytatni. Az EU–Oroszország szabályozási párbeszédben e tekintetben jelentős előrelépés történt.

A Bizottság:

- harmadik országok közbeszerzési piacainak megnyitása, valamint az unióbeli vállalatok és külföldi versenytársaik között egyenlő versenyfeltételek megteremtése érdekében jogalkotási kezdeményezést[28] javasolt;
- a kereskedelmi tárgyalásokon továbbra is ragaszkodik a részt vevő partnerországok ambiciózus piacra jutásra irányuló kötelezettségvállalásainak biztosításához, mind a kereskedelmi, mind a beszerzési piacok tekintetében.
- együttműködik az Európai Beruházási Bankkal az uniós finanszírozási eszközök alkalmazási körének megerősítése érdekében, a transzkontinentális összeköttetések támogatása érdekében;
- műszaki segítségnyújtás érdekében pénzügyi támogatást nyújt a szakosodott kisvállalkozások nemzetközi működésének elősegítésére;
- együttműködést alakít ki harmadik országokkal, különösen Afrika és Latin-Amerika, de az EU-Oroszország szabályozási párbeszéd, az EU szomszédságpolitikája és az euromediterrán partnerség összefüggésében is a közbeszerzési területen megvalósuló fenntartható építkezés vonatkozásában, mindenekelőtt azáltal, hogy ösztönzi e partnereket a Eurocode-ok mint az építőiparra vonatkozó szabályozás végrehajtás

[27] COM(2009) 301 végleges.
[28] COM(2012) 124 végleges.

eszközeinek alkalmazására.

A Bizottság felkéri a tagállamokat arra, hogy:

- intézkedjenek a harmadik országbeli áruknak és szolgáltatásoknak az Unió belső közbeszerzési piacához való hozzáféréséről, valamint az uniós áruk és szolgáltatások harmadik országbeli közbeszerzési piacokhoz való hozzáféréséről szóló tárgyalásokat támogató eljárásokról szóló új rendeletjavaslat[29] mielőbbi elfogadása érdekében.

4. A STRATÉGIA IRÁNYÍTÁSA ÉS MEGVALÓSÍTÁSA

E közleményhez csatoltak egy cselekvési tervet, amely részletesen bemutatja az egyes ajánlások várható eredményét, a hatáskörök megoszlását az Európai Bizottság, a tagállamok és az ágazati szervezetek között, valamint a végrehajtás ütemtervét.

A stratégia végrehajtásához az uniós, nemzeti és ágazati szinten jelenleg zajló számos kezdeményezés ésszerűsítésére és koordinálására van szükség több szinergia létrehozása és hatások rövid, közép- és hosszú távú maximalizálása érdekében. A stratégiának olyan irányítási struktúrán kell alapulnia, amely tematikus és stratégiai szempontból is kombinálja a koordinálást és az ellenőrzést, beleértve a következőket:

- Magas szintű, háromoldalú (Bizottság, tagállamok, ágazati képviselők) stratégiai fórum, amely nyomon követi az építőipart érintő uniós kezdeményezéseket és a stratégia végrehajtását, majd ajánlásokat tesz arra vonatkozóan, hogy szükséges-e a stratégia kiigazítása vagy új kezdeményezések indítása.

- A tagállamokból és a stratégia specifikus prioritásaiban érdekelt ágazati képviselőkből álló tematikus csoportok létrehozása, melyek együttműködnek a meglévő európai hálózatokkal és projektekkel. E csoportokat az egyes csoportokban tárgyalt kérdésekért felelős bizottsági szolgálatok felügyelik.

E szerkezet lehetővé tenné mind a stratégiai uniós irányítást, mind pedig a tagállamok és az építőipari alágazatok alulról jövő kezdeményezéseit Annak érdekében, hogy megoldást találjunk a globális kihívásokra, meg kell erősíteni az alágazatok közötti és az értékláncon belüli együttműködést.

5. KÖVETKEZTETÉSEK

Tekintettel az építőipari ágazat jelentős szerepére az uniós GDP és foglalkoztatás terén, valamint egyes kritikus éghajlati, környezeti és energiával kapcsolatos célkitűzések elérésében, az ágazat versenyképessége állandó politikai prioritást képvisel.

Emellett – különösen pénzügyi és gazdasági válság idején – az éghajlatváltozás, az energiahatékonyság és a megújuló energiaforrások terén létrehozott uniós szakpolitikákat, különösen az épületfelújítás folyamatos ösztönzésére irányul szakpolitikai stratégia összefüggésében, olyan lehetőségeknek kell tekinteni, melyek új lendületet adhatnak a vállalkozásoknak és a foglalkoztatásnak az építőipar területén.

---

[29] Uott.

E közlemény meghatározza, hogy az építőipari ágazat vállalakozásai számára melyek a növekedési potenciállal rendelkező területek, gyakran a meglévő szakpolitikai stratégiák és eszközök keretén belül. Ezen uniós stratégiák teljes körű végrehajtása többek között ösztönözné a hosszú távú beruházásokat a transzeurópai hálózatokba, a kutatásba és innovációba és az erősebb humántőke-alapba, megerősítve az építőipari ágazat versenyképességét az EU belső piacán és a nemzetközi piacokon egyaránt. Ezt egyértelmű és egységes jogi keretnek és a fenntarthatóságra irányuló, harmonizált teljesítményértékelő módszereknek kell kísérniük annak érdekében, hogy a belső piac az építőipari termékek és szolgáltatások tekintetében megfelelően működjön.

A javasolt stratégia sikere a tagállamok és az építőipari érdekelt felek elkötelezettségétől függ több szinten is:

- a magas szintű háromoldalú stratégiai fórumnak egyértelmű megbízatással kell rendelkeznie az építőipari ágazat teljesítményének kritikus értékelése érdekében;
- a tagállamoknak és az építőipari érdekelt feleknek biztosítaniuk kell a megfelelő kapcsolatot a nemzeti és ágazati építőipari stratégiákkal;
- a tagállamoknak és az építőipari érdekelt feleknek elő kell segíteniük a tapasztalatok és helyes gyakorlatok átvételét a tematikus csoportoktól annak érdekében, hogy az építőipari vállalkozások a gyakorlatban alkalmazzák azokat;
- az egyes szakpolitikai intervenciókat számos mutatót figyelembe véve kell ellenőrizni és értékelni.

MELLÉKLET – CSELEKVÉSI TERV

Rövid távú intézkedések (2012–2014) – hivatkozások a Közlemény 3.1.1. és 3.2.1. pontjában

Intézkedések	**Eredmény**	**Szakpolitikai háttér**	**Fő hatáskör**	**Lefedett időszak**
Az épületek energiahatékonyságát támogató különböző uniós és nemzeti pénzügyi eszközök elemzése	Az épületek energiahatékonyságának pénzügyi támogatásáról szóló bizottsági elemzés és ajánlások	Az épületek energiahatékonyságáról szóló 2010/31/EU irányelv/2011-es energiahatékonysági cselekvési terv	Európai Bizottság	Folyamatban – 2013-ban véget ér
Az elérendő fenntarthatósági célkitűzésekkel arányos felújítási projektek fiskális eszközei és hitelmechanizmusai	Szolgálati munkadokumentum a nemzeti energiahatékonysági cselekvési terveken alapuló, a tagállamok által végrehajtott energiahatékonysági intézkedésekről (beleértve az építőipari ágazat fiskális eszközeit és hitelmechanizmusai	Az energia-végfelhasználás hatékonyságáról és az energetikai szolgáltatásokról szóló 2006/32/EK irányelv/Az épületek energiahatékonyságáról szóló 2010/31/EU irányelv	Európai Bizottság	2012-2013

	t)			
Kísérleti projekt a biztosításról és a teljesítési biztosítékról	Előzetes ajánlások az építőipari kisvállalkozások teljesítési biztosítékainak lefedésére szánt biztosítási rendszerekről	Az Európai Parlament által támogatott új kísérleti projekt (2012-ben indult)	Európai Bizottság	2013
Információs kampány az késedelmes fizetésekről szóló új irányelvről	Tájékoztatás a szerződő felek fizetési feltételekkel kapcsolatos jogai tekintetében	2011/7/EU irányelv	Európai Bizottság	2012
Kísérleti projekt a több tagállamban tevékenységet folytató kis- és középvállalkozások fennálló követeléseinek gyors és hatékony érvényesítése érdekében	Tájékoztatás a szerződő felek fizetési feltételekkel kapcsolatos jogai tekintetében	2011/7/EU irányelv	Európai Bizottság	2012-2013
A BUILD UP Skills (épületenergetikai továbbképzési) kezdeményezés értékelése annak az építési szakemberek és a képzettségi szükségletek egyéb kategóriáira való kiterjesztése céljából	Értékelő jelentés	Az „Intelligens energia – Európa” program	Európai Bizottság	2013-2014
Pénzügyi konstrukciók és projektfejlesztési támogatási rendszerek kisebb felújítási projektek számára, melyekhez az épület teljesítményére vonatkozó szerződéses garanciák társulnak	A pénzügyi eszközök és mechanizmusok	Strukturális alapok	Tagállamok	2012-2014

	végrehajtásáról szóló tagállami jelentés			
A Build-up skills ütemtervek hozzáadása az Európai Szociális Alap 2014–2020-as finanszírozási prioritásaihoz	A Build-up skills ütemtervek kiépítése az ESZA-finanszírozáson keresztül	Energiapolitika Regionális politika Foglalkoztatási politika	Európai Bizottság Tagállamok	2012-2013

Közép- és hosszú távú intézkedések (2014–2020)

1. Kedvező beruházási feltételek ösztönzése – hivatkozások a Közlemény 3.1.2. pontjában

Intézkedések	**Eredmény**	**Szakpolitikai háttér**	**Hatáskör**	**Lefedett időszak**
A TEN-projektek határokon átnyúló szakaszaira vonatkozó nemzeti engedélyező eljárások közötti minimális műszaki összehangolás	Közös uniós műszaki előírás	Transzeurópai közlekedési hálózatok	Európai Bizottság	2014 - 2016
Az építőipari értékláncban előforduló technológiai hiányosságok feltárása és cselekvési terv kidolgozása azok kiküszöbölésére	Az építőipar innovációs prioritásairól szóló konferencia és ajánlások	Innovációs politika	Európai Bizottság	2013
A tagállamok és a magánszektor közös, koordinált kezdeményezései, melyek ötvözik a kutatásra és innovációra vonatkozó közbeszerzést, a tanúsítást, a biztosítást, a régióközi klasztereket stb. annak érdekében, hogy meggyorsítsák az új ismeretek és technológiák uniós és regionális szintű bevezetését	Projektek	Horizont 2020 COSME Az EU kohéziós politikájához tartozó alapok	Tagállamok	2014 - 2020

2. Az építőipar humántőke-alapjának javítása – hivatkozások a Közlemény 3.2.2. pontjában

Intézkedések	**Teljesítés**	**Szakpolitikai háttér**	**Hatáskör**	**Lefedett időszak**

A szociális párbeszédre irányuló uniós kezdeményezések, melyek a szakoktatást és szakképzést hozzáigazítanák az építőipari ágazat jövőbeli képesítésigényeihez, azonosítanák a specifikus alágazatok alapvető készségigényeit és elősegítenék a képesítések kölcsönös elismerését	Információs platform kifejlesztésére irányuló vizsgálat	EU-s szociális párbeszéd	Európai Bizottság	2012 - 2014
EU-s ágazati tudásfejlesztési tanács létrehozása az építőipar számára az épületek energia- és forráshatékonysága, az egészség és biztonság, a minőségi szabványok, a szakmai gyakorlatok és az alapoknak a szociális partnerek általi közös kezelése területén bevezetendő kezdeményezések kidolgozása érdekében.	EU-s ágazati tudásfejlesztési tanács	EU-s szociális párbeszéd	Európai Bizottság	2013-2016
EU-s ágazati tudásfejlesztési szövetség a fenntartható építkezés területén	Partnerségek kiigazított tantervek vagy szakoktatási és szakképzési képesítések innovatív módon való létrehozásához	Új munkahelyekhez új készségek	Európai Bizottság	2013 - 2016
Gyors intézkedés a munkavállalók kiküldetéséről szóló 96/71/EK irányelv végrehajtásáról szóló új irányelvjavaslat elfogadása érdekében	Új EU-s irányelv elfogadása	a 96/71 irányelv	A Tanács és az Európai Parlament	2012-2014
Partnerségek olyan nemzeti és regionális szintű szakoktatási és szakképzési rendszerek kidolgozására, amelyek megfelelnek az építőipari ágazat jelenlegi és jövőbeli szükségleteinek, különösen az IKT tekintetében	Célzott partnerségek a szakoktatásért és szakképzésért	Nemzeti szakoktatási és szakképzési politikák	Ágazati szervezetek	2013-2016
Kampányok az építőipari ágazat vonzóbbá tételére a tehetséges szakemberek számára	Tájékoztatási kampányok		Ágazati szervezetek	2012-2020

3. A forráshatékonyság, a környezeti teljesítmény és az üzleti lehetőségek javítása – hivatkozások a Közlemény 3.3. pontjában

Intézkedések	**Eredmény**	**Szakpolitikai háttér**	**Hatáskör**	**Lefedett időszak**
Az épületek környezeti teljesítményének felméréséhez használt módszerek kölcsönös elismerése[30]	Uniós rendszer az épületek környezeti értékelésére és uniós műszaki leírások	Uniós forráshatékonyság i politika és uniós szabványosítási politika	Európai Bizottság	2014-2016
A környezeti teljesítményre irányuló kockázatértékelési módszerek kölcsönös elismerése, különösen az uniós szabványosítási tevékenységek és biztosítási rendszerek összefüggésében	EU-s műszaki leírások	EU-s szabványosítási politika	Európai Bizottság	2014-2018
Az épületek életciklus-költségei kiszámításának uniós módszere a zöld közbeszerzéshez[31]	Uniós útmutató az életciklus-költségek kiszámításáról a zöld közbeszerzésben	Zöld közbeszerzés	Európai Bizottság	2014-2016
A zöld közbeszerzések arányának növelése a következő programidőszak regionális politikájában[32]	Az építkezéssel kapcsolatos zöld közbeszerzési kritériumok további	Regionális politika	Európai Bizottság	2014-2020

[30] az intézkedést továbbfejlesztik a fenntartható épületekről szóló 2013-as Közleményben
[31] az intézkedést továbbfejlesztik a fenntartható épületekről szóló 2013-as Közleményben

	előmozdítása az EU által finanszírozott projektekben			
A jelentős építőipari projektek engedélyezési eljárásait szabályozó nemzeti jogszabályokból fakadó akadályok értékelése	Operatív következtetések a környezeti hatásvizsgálatra vonatkozó irányelv felülvizsgálatának nyomán Útmutató a közös érdekű energia-infrastruktúrával kapcsolatos projektek környezeti értékelési folyamatának	Környezeti értékelés és nemzeti engedélyezési eljárások	Európai Bizottság	2013-2016

[32] az intézkedést továbbfejlesztik a fenntartható épületekről szóló 2013-as Közleményben

	egyszerűsítéséhez			
Harmonizált szabályok az építőipari termékek teljesítményjellemzőiről szóló nyilatkozatról az erőforrások fenntartható felhasználása tekintetében[33]	Harmonizált EU szabályok és frissített harmonizált EU szabványok	ENTR/Építési termékekről szóló irányelv	Európai Bizottság	2013-2018
A különböző építőipari alágazatok teljesítményének értékelése a versenyképesség és a fenntartható fejlődés szempontjából nemzteti és regionális szinten	Jelentések	Nemzeti építési politikák	Tagállamok	

4. Az építőipari ágazat belső piacának megerősítése – hivatkozások a Közlemény 3.4. pontjában

Intézkedések	**Teljesítés**	**Szakpolitikai háttér**	**Fő hatáskör**	**Lefedett időszak**
Az uniós jogszabályoknak a túlzott igazgatási terhek, átfedések, hiányosságok, következetlenségek és az elavult intézkedések azonosítása érdekében történő átvilágítása	Értékelési jelentés és ajánlások az EU-s jogszabályokról	Intelligens szabályozás	Európai Bizottság	2013-2015
Az Eurocode-ok tagállami végrehajtásának felülvizsgálata és javaslatok az Eurocode-ok közbeszerzésben vagy más eszközökben (például nemzeti kockázatértékelésekben vagy kezelési tervekben) történő használatának érvényre juttatására	Jelentés és esetleges szabványozási megbízás más alapvető építési tervezési	Eurocode bizottsági ajánlások 2003/887/EK	Európai Bizottság	2013-2014

[33] az intézkedést továbbfejlesztik a fenntartható épületekről szóló 2013-as Közleményben

	szabványokhoz			
Piacfelügyelet az uniós jogszabályok végrehajtásának tekintetében	Az iparból érkező panaszok számának csökkenése	765/2008/EK rendelet	Tagállamok	

5. Az unióbeli építőipari vállalatok globális versenyhelyzetének javítása – hivatkozások a Közlemény 3.5. pontjában

Intézkedések	**Teljesítés**	**Szakpolitikai háttér**	**Fő hatáskör**	**Lefedett időszak**
Tárgyalás a kereskedelmi kötelezettségvállalásokról a harmadik országokbeli kereskedelmi és beszerzési piacokhoz való hozzáférés tekintetében	Kereskedelmi megállapodások az építőipari termékek és szolgáltatások piaci hozzáférésének biztosításáról	EU-s kereskedelempolitika	Európai Bizottság	Folyamatban
A lehetőségek kibővítése az EU-s pénzügyi eszközök használatára, például az Európai Befektetési Bank által, a transzkontinentális összeköttetések támogatására	Célzott információ az EU-s pénzügyi eszközök használatáról	Például az EU–Afrika partnerség a szállítási infrastruktúráért	Európai Bizottság	2013-2016
Pénzügyi támogatás a szakosodott kisvállalkozások nemzetközi működésének kiszélesítésére szolgáló műszaki segítségnyújtáshoz	Műszaki segítségnyújtás az EU kisvállalkozásainak	„Kisvállalkozás, nagyvilág” közlemény	Európai Bizottság	2012-2015

Együttműködés továbbfejlesztése Afrikával, Dél-Amerikával, Oroszországgal és a szomszédságpolitikai partnerországokkal fenntartható építőipar figyelembe vétele érdekében a közbeszerzések során	Nemzetközi fórum	EU-s külföldi és szabályozási párbeszéd	Európai Bizottság	2013-2015
Gyors intézkedés a harmadik országbeli áruknak és szolgáltatásoknak az Unió közbeszerzéseihez való hozzáféréséről, valamint az uniós áruk és szolgáltatások harmadik országbeli közbeszerzési piacokhoz való hozzáféréséről szóló tárgyalásokat támogató eljárásokról szóló új rendeletjavaslat elfogadása érdekében	EU-s rendelet elfogadása	Rendeletjavaslat a piacra jutás kölcsönössége érdekében	Tagállamok	2012-2014